

VARSANUFIE ȘI IOAN

- SCRIITORI FILOCALICI -

MARELE BĂTRÂN ȘI PROROCUL

ÎNDEMNURI DIN FILOCALIE

- Cel ce mănâncă până la săturare, chiar dacă e ceva din ceea ce folosește, se vatămă.
- Trebuie să mulțumim celui care ne necăjește, căci prin el câștigăm răbdarea.
- Păzește-te să nu disprețuiești și să nu batjocorești pe cineva. Căci prin aceasta te prind în cursele lor diavolii, tulburându-te; te

vatămă, te scot din liniște și pace, din buna rânduială și înțelepciune și din tot binele.

- Nu este al omului să cerceteze cele necuprinse.
- Iadul este încremenirea într-o neputință de a mai fi bun, după ce cineva s-a obișnuit toată viața de pe pământ cu această stare.
- Nu trebuie să ne întristăm deloc pentru un lucru al lumii acesteia, ci numai pentru păcat.
- Bârfirea e moartea sufletului.
- Nimic ce se face cu tulburare nu e bun, ci e din lucrarea diavolului, chiar de se motivează ca drept.

Sursa: **Sfinții Părinți**, *Filocalia* - volumul al XI-lea, Editura I.B.M.O, București, 2016

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 4 decembrie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 5 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Joi 6 decembrie	07:30	Uthrenia și Sfânta Liturghie → Sf. Ierarh Nicolae, făcătorul de minuni
Vineri 7 decembrie	07:30	Uthrenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș
Sâmbătă 8 decembrie	08:00 18:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas Vecernia
Duminică 9 decembrie	08:00	Uthrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 6, 10-17; Ev. Luca 13, 10-17, glas 3 → Tămăduirea femeii gârbove

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Pravila de rugăciune și postul, fără ținerea poruncilor, nu ne vor mântui.”

– Sfântul Ambrozie de la Optina

Nr. 276 / 2 decembrie 2018

SFÂNTUL IOAN
DE KRONSTADT

1829 - 1909

PATRIA

Iubește-ți patria pământească și pe părintele ei! Ea te-a educat, te-a instruit, te-a făcut să însemni ceva printre oameni, ți-a dat respectul ce ți se cuvine, îți dă de toate. Dar trebuie să-ți iubești cu deosebire patria cerească, pe Părintele veacului ce va să vină; acea patrie este, de bună seamă, mult mai scumpă și mai vrednică de cinstire decât aceasta, fiindcă este sfântă și dreaptă, de neclintit, veșnică, nestricăcioasă, fără seamăn de frumoasă și dătătoare de fericire, fiindcă ți-a dat și îți dă infinit mai multe înlesniri și bunătăți decât patria pământească; fiindcă Părintele acelei patrii nu este un om muritor, supus patimilor, ci Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Atoatefăcătorul. El te-a făcut fiu al lui Dumnezeu, moștenitor al lui Dumnezeu și împreună-moștenitor cu Hristos, fiindcă Tatăl ceresc te face părtaș tuturor bunătăților Împărăției Sale: „*Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima*

omului nu s-au suit" (1 Corinteni 2, 9). Această patrie ți-a fost juruită cu neprețuitul Sânge al Fiului lui Dumnezeu. Dar pentru a fi cetățean al acelei patrii trebuie să-i respecti și să-i iubești legile, așa cum ești obligat să respecti și cum respecti de fapt legile patriei pământești, fiindcă fără aceasta nu te vei putea face cetățean al acelei neasemuite patrii. Iubește Biserica, această școală de educație duhovnicească; ea ne pregătește să fim mădulare și cetățeni ai acelei patrii.

Sursa: fabrica-de-ganduri-bune.ro

PĂRINTELE TEOFAN
MĂNĂSTIREA NERA

DESPRE ÎNFRÂNARE

Sfinții Părinți vorbesc despre post în întregul context al înfrânării. Această înfrânare este ea însăși o expresie a strădaniei ascetice a Părinților de a tăia legăturile cu lumea cea din afară și de a transfigura puterile sufletului, subjugate atașamentului față de lumea din afară, ce au ajuns, ca patimi, să fie trăite și înțelese cu o puternică conotație negativă din cauza lucrării lor strâmbate. Înfrânarea este, deci, o lucrare care îl ajută pe om să se rupă din cele din afară și să aducă toate aceste puteri, cu care Domnul a înzestrat alcătuirea noastră psihosomatică, la rânduiala cea dintâi, așa cum a gândit-o Domnul pentru om. Iar lucrul acesta este cu neputință fără strădania de zăgăzuire a tendinței noastre de a ne împrăstia către cele din afară, de a căuta hrană pentru satisfacerea patimilor în lumea din afară și de a ne strădui să ne întoarcem înspre lumea lăuntrică, acolo unde, în miezul ființei noastre, Domnul a așezat sâmburele Împărăției Cerurilor. De aceea Sfinții Părinți nu au scos înfrânarea de la mâncare din întregul context al înfrânării, fie că era vorba despre înfrânarea de la grăirea în deșert, de la împrăștierea prin auz, prin văz, până la înfrânarea peregrinărilor minții, inclusiv în cele mai intime și firești nevoi ale ei, cum este

cunoașterea. Sfinții Părinți, urmând cuvântului Domnului că „un singur lucru trebuie” (Luca 10, 42), s-au înfrânat până și de la cunoașterea multidisciplinară, ea însăși un prilej de a ne lucra lăcomia după cunoștințe, tinzând în felul acesta să ignorăm singurul lucru care trebuie — anume cunoașterea, întâlnirea cu Dumnezeu cel Viu în adâncurile inimii noastre.

Sursa: csf.md

STAREȚA MACRINA
VASSOPOULOS

1922 – 1995

CANONUL

Odată am pornit cu Starețul să mergem la o Mănăstire. Pe drum am întâlnit un câine ciobănesc care s-a repezit asupra noastră, voind parcă să ne sfâșie. De îndată ce Părintele Evghenie și Părintele

Nicolae l-au însemnat cu semnul Crucii, câinele a rămas nemișcat. Atunci părintele s-a apropiat de el și i-a spus: „În Numele Sfintei Treimi îți pun canon ca de astăzi înainte să nu mai muști niciun om. Ia aminte, acum să mergi la maici și să le lingi picioarele”.

„Maica Domnului!”, am zis eu când câinele s-a apropiat de noi și a început să ne lingă picioarele. Apoi Părintele i-a spus: „Acum vei merge înaintea lor, să le arăți drumul”. Și într-adevăr, era greu drumul pe acolo. Iar câinele a făcut ascultare. Și-a plecat capul, a mers la picioarele părinților, i-a mirosit ca și cum le-ar fi făcut metanie și a început să meargă înaintea noastră. După ce am mers cam un ceas, am ajuns. Am tras clopoțelul și a ieșit în poartă Stareța, care de îndată ce a văzut câinele, ne-a spus: „Dar acest câine v-a însoțit? Pe acesta îl caută toți să-l omoare, cum voi...”. Vezi ce face canonul? Într-adevăr, canonul l-a făcut să ne însoțească și să ne aștepte până ce aveam să plecăm. A stat acolo toată ziua afară, fără să mănânce nimic. Când am pornit, ne-a urmat și ne-a lăsat exact acolo unde i-au pus Părinții canon. După ce am plecat de acolo, ne tot uitam în urmă, iar câinele stătea acolo și ne privea, așa cum l-au legat Părinții. Nu voi uita aceasta niciodată. Ceva de necrezut!

Sursa: **Stareța Macrina Vassopoulos**, *Cuvinte din inimă*, Editura Evanghelismos, 2015